

MÜGE İPLİKÇİ

KALPTEN

SEVEN

İNSANLAR

MÜGE İPLİKÇİ
KALPTEN SEVEN
İNSANLAR

Can aędaş

Kalpten Seven İnsanlar, Müge İplikçi

© 2020, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2020

2. basım: Kasım 2022, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzeltili: Ebru Aydın

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Arı Matbaası

Davutpaşa Cad. Emintaş Kâzım Dinçol San. Sit. No: 81/39,

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 44009

ISBN 978-975-07-4776-2

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750747762

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

MÜGE İPLİKÇİ
KALPTEN SEVEN
İNSANLAR

ÖYKÜ

♥can

Müge İplikçi'nin Can Yayınları'ndaki diğer kitabı:

Çok Özel İsimler Sözlüğü, 2017

Kül ve Yel, 2017

Sil Baştan, 2019

MÜGE İPLİKÇİ, İstanbul'da doğdu. Kadıköy Anadolu Lisesi'nden sonra İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. İstanbul Üniversitesi Kadın Sorunları ve Araştırma Bölümü ile The Ohio State University'deki yüksek lisans derecelerinin ardından öğretmenlik yaptı. Önce öyküleriyle tanındı. *Perende, Columbus'un Kadınları, Arkası Yarın, Transit Yolcular, Kısa Ömürlü Açelyalar, Tezcanlı Hayalet Avcıları* ve *Çok Özel İsimler Sözlüğü* adlı yedi öykü kitabı var. Ardından altı romanı yayımlandı: *Kül ve Yel, Cemre, Kafdağı, Civan, Babamın Ardından* ve *Sil Baştan*. *Yıkık Kentli Kadınlar* ve *Cımbızın Çektikleri* (Ümran Kartal'la birlikte) adlı inceleme kitapları da bulunan Müge İplikçi, 1996'da Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülü ve 1997'de Haldun Taner Öykü Ödülü üçüncülüğünü kazandı. Yazdığı ilk gençlik romanı olan *Yalancı Şahit* ÇGYD tarafından Yılın En İyi Gençlik Romanı Jüri Özel Ödülü'ne değer görüldü. Yazar, bunun ardından bir diğer gençlik romanı olan *Saklambaç*'ı yazdı. İplikçi'nin beş çocuk kitabı daha var: *Uçan Salı, Acayip Bir Deniz Yolculuğu, Kömür Karası Çocuk, Dondurmam Tılsım* ve *Günaydın Bendi*. *Gezi Direnişi*'ne katılan gençlerle *Biz Orada Mutluyduk* adlı bir de röportaj kitabı bulunuyor. İplikçi'nin eserleri başta İngilizce, Almanca ve Arapça olmak üzere birçok dile çevrildi. Türkiye PEN Kadın Yazarlar Komitesi başkanlığını aralıklı olarak 2004-2005 ve 2007-2009 yılları arasında yapan yazar aynı zamanda Medyascope.tv'de *Zeytin Dalı* ve *Sabun Köpüğü* programlarını hazırlayıp sunuyor.

Akay için

İçindekiler

Artık Yıl	13
Majuro'ya Selam Söyle!	17
Gerçeğe "Gözlük"	27
Mevsimlerden Kış	41
Alife Harikalar Diyarında	53
Kartal	65
Beylik	71
Anne Maya	83
Karaçam Kasırgası	93
Çocuk Asker	103
Görünen	107
Yolculuk ya da Gelin ya da Geride Kalan	115
Bütün Öykülerde Korkut ve Neyyir Var	121
Sınav	127
Sessiz Dünya	133

ARTIK YIL

Soğuk bir kış günü, yaşamın bir cilvesi olarak 29 Şubat'ta doğdunuz. Dört yılda bir varsayılan bir insan oldunuz. Dahası da geldi başınıza. Artık yıllardan bir gün, yine doğum gününüzde, Türkiye diye bir ülkede, teyzenizin askerdeki torununu ziyarete giderken bir trafik kazası nedeniyle sırra kadem bastınız.

Sürekli siyatiklerinden şikâyet eden teyzeniz, teyzenizin hipertansiyonlu kızı yani stres topu kuzeniniz, kocası olan o dedikoducu savcı enişteniz ve karşılıksız aşk acısı çeken yeğeniniz uçuruma yuvarlanan arabada bulduklarında... siz... siz yoktur. Araba uçuruma düşmeden önce kara kuru bir zeytin ağacı kurtarmıştı sizi. Yine de o zeytin ağacı belleğinizin uçuruma kayıp gitmesine engel olamadı. Siz o haldeyken, kopuk hayallerinizi ve sizi kırsaldaki bir köyün delisi kurtardı. O deli kadın mevsimlerce sakladı ve sakındı felce göz kırpan bedeninizi. Şuursuzca kullandığınız kelimelerin hiçbirini gerçekte ne duymuş ne de bilmişti. Ona sadece gözleriyle bakan sizi, siz olarak değil bir zeytin ağacı olarak görüyor olması ise hayrınızaydı. Bir dilek ağacıydınız onun için. Size ilıstirdiği, kollarınıza bağladığı her çaputta, yitirdiği evlatlarının geri gelmesini dileyen o delirmiş kadının hayatıydınız artık. Ya da o sizin hayatınız. Sözcüklere sığınabileceğiniz ortak bir

dil, olası sözcüklerden ve anılardan derleyebileceğiniz bir bellek yoktu. Yine de, bu koşullar altında bile birbiriniz için vardınız ve bu her iki taraf için de yepyeni bir yaşam demekti... Ki bu başka bir hikâyenin konusudur.

Geride kalanlar içinse yapacak başka bir şey yoktu. Sizi öldü sandılar, yok saydılar. Oysa siz, aramızda dolaşmaya yazgılıydınız. Belki daha da fazlası: Canlılar arasında cansız, cansızlar arasında canlıydınız.

Ancak 29 Şubat'ın tuhaf bir kehaneti olsa gerek, kaybolduktan sonra dört yılda bir kez, o da sadece bir gün dünyanın farklı yerlerinde görüldüğünüzde, yaşadığınıza dair ipuçları vardı elimizde. Elimizde dememe bakmayın; bunu sadece çocukluk aşkınız, uzatmalı sevgiliniz, o tuhaf demokratımsı mimar adam bilirdi ve uzun yıllar, ondan istenen bunu sadece bildiğiyle kalması olacaktı. O sizi zeytin ağacına benzeyen hayalet halinizle görür ve anlattıklarınıza, kısaca size inanırdı – hiçbir şeye inanmadığı kadar. “Bir varmış bir yokmuş... Dünyada o kadar çok Neyyir, o kadar çok Korkut varmış ki,” diye başlayan hikâyeleriniz onu her seferinde şaşırtırdı. Oysa normal hayatta nedenini nasılinı pek düşünmeden yaşayan kendi halinde kıl bir adamdı.

Onu, her nasılsa büyülemiştiniz. Sizi kahraman yapıp sayısız öyküye konuk ederdi zihninde. Üstelik hemen her öyküde kazanan siz olurdunuz. O ise kendi vasatlığını dillendirdiği çukurlara düşer ve her seferinde yenilirdi. Sizse... kazanırdınız – kaybetmeniz dahi. En azından onun gözünde. Her 29 Şubat'ta, sizin ortaya çıkışınızla birlikte her şeyi yeni baştan koyardı masaya. Küllerin ortasında, küllere geçit vermeyen bir ülkede yaşıyor ve nefes alamıyor olduğunu unuttur, sizi, doğum gününüzü, yüzünüzün

saydamlığını hayal eder dururdu. Dört yılda bir, tek bir gün... Mevsim dönümlerinden arta kalanlar gibiydi göz-yaşları. Yılın en uzun günündeki son ışık, en kısa günlerinde bastırın karanlık gibi. Orada durur, sizinle onun arasındaki en sahici anıları hatırlamaya çalışır ama nedense en sıradan, üzerinde durulmayacak anılarla burun buruna gelirdi. Hiçliğin günübürlük zihine oynadığı oyunlardan biriydi bu. Sizinle, ta çocukluk günlerinizde bitirim mahallenizde görünmez adamcılık oynayışları ve sizin bitip tükenmez sorularınız gelir otururdu karşısına. “Kafası yoksa şapkası nasıl duruyor başında Korkut?” ya da şu: “Gözleri yoksa nasıl görüyor Korkut?”

Ve dahası da: “Korkut, cevap versene be, hayalet misin nesen?”

“Off yeter,” derdi adam, “biraz da başka bir şey söyle be Neyyir!”

Her şeyi yeni baştan koyardı ortaya o zaman Neyyir. Küllerin ortasında, küllere geçit vermeyen bir ülkede, belli belirsiz eğerdi zeytin ağacı başını: “Bu yaşam,” derdi, defalarca kendini tekrarlamış sesiyle. “Anla artık Korkut.” Devam ederdi kayıtsızca: “Sakarlığın muhtevisiyatı, duyguların hortlamayacak olanı, yaşam bu. Anlamsızlığın ortasında anlam arayan insan suretinle gör şunu Korkut.” Korkut şaşkın bir rüyada yastığa terlerini bırakırkense fısıldardı yüzüne doğru: “Bu bizim halimiz, yaşamımız. Cevapsız. Muhbir ve suskun. Bu yaşam, yaşam. Eski ve yıpranmış. Bir 29 Şubat’ta kayıp sevgilinin, hayatının aşkının gölgesinde, hayaletinde süzülürken izi, sana çarpan, seni alabora eden o hantal yan, yaşam... Her nedense elinden düşürmediğin gazeten *Kalpten Seven İnsanlar*’dan kesip sakladığın bir parça gibi bölük pörçük ve asla tamamlanamayacak olan.”

*Bir varmış bir yokmuş... Dünyada o kadar çok
Neyyir, o kadar çok Korkut varmış ki...*

MAJURO'YA SELAM SÖYLE!

Şu beş adamdan biriydi Korkut. Ya diğerleri? Onlar ayrı ayrı sırtlarını demlendirdikleri bankta, yekpare uykundaydı. Korkut'un gözü, gözüne taktığı kuzguni tuhaf güneş gözlükleri bir yana, önündeki cep telefonu ekranındaydı elbette. Başka nerede olabilirdi ki zaten... Karısının en büyük rakibi de o kara dikdörtgen değil miydi? "Korkut kaldır kafanı da bir bak bana," derdi kadın şehla mavi-yeşil gözlerine sığınmış kalbiyle. Korkut o gözlere bakar mıydı? Yoo, ne gezer. Cep telefonu Korkut için yaratılmıştı. On yaşındaki bir oğlan çocuğu ruhunun heyecanıla takılıp kalırdı ona Korkut. Tersini düşünen de vardı elbette ancak bunların hepsi Korkut için önemsiz cümleler, detaylardı.

Tam kendine doğru seyirten çaycıdan bir çay isteyecekti ki, vazgeçti. Yüzünü ekşitti. Halleri bi tuhaftı sanki bu çaycının. Yürüyüşü, zevzekliği. "Bu adam ne kadar da ..." diye mırıldandı Korkut. Sonra hemen: "Aman ya, kimse kim..." dedi yüksek sayılabilecek sesle, "kime benzerse benzesin..." O esnada motor, Eminönü'nin en çilekeş rıhtımlarından biri ve aynı zamanda tarihin göz kamaştırma-ya çalıştığı o yerden demir aldı. Az önce çocukları için çöpten ekmek toplayıp, o ekmeklerin içlerini temizleye

"Soğuk bir kış günü, yaşamın bir cilvesi olarak 29 Şubat'ta doğdunuz. Dört yılda bir varsayılan bir insan oldunuz. Dahası da geldi başınıza. Artık yıllardan bir gün, yine doğum gününüzde, Türkiye diye bir ülkede, teyzenizin askerdeki tarununu ziyarete giderken bir trafik kazası nedeniyle sıra kadem bastınız."

Müge İplikçi'nin yeni kitabı bu sözlerle başlıyor. **Kalpten Seven İnsanlar**'ın bir öykü kitabı kadar gücünü kadim masallardan, anlatılardan alan öykülerin birbirlerine teyellendiği bir kısa roman olduğu da söylenebilir. Neyyir ve Korkut'un kimlikleri aşan, yaşamları kat eden, zamanı altüst eden aşkını anlatıyor aslında.

Ancak bu aşk ve sevgiyi anlatan öyküler dün ve bugünün gerçeklerine de ayna tutuyor; vasatlıkları, cinayetleri, şiddeti, ölümleri ve daha önemlisi yaşayan ölüleri de içine alarak, iyinin olduğu kadar kötünün de içinden geçerek gürül gürül akıyor ilk sayfadan son sayfaya. Ve bu kısa kitap boyunca şu soru yankılanmadan edemiyor: Kendinde kalpten sevme cesareti bulan biri kaldı mı acaba? Yoksa sevgi, artık özlemine bile duymadığımız bir şey haline mi geldi?

#şiddet #aşk #masal #hakikat #yakın tarih #kadın #şiddet #erkekegemen toplum
#sevgi #iletişimlilik

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [📖](#) | [w](#) canyayinlari

Öykü

ISBN 978-975-07-1176-2

9 789750 747762